

Váradi Richárdné 'siratófala'

Ez az összeállítás az én 'siratófalam'. Én raktam egymás mellé a három képet, és így van kitéve bekeretezve a szobám falára. Anyám egyik utolsó fotója, apámnak is az utolsó képe és Gyuri bátyám. Egyikük sem él már. Apám 1937-ben halt meg, anyám 1977-ben, Gyuri pedig 1944-ben Borban, mint munkaszolgálatos. Apám jó természetű, humánus ember volt, és imádozt engem. Tizenkét éves voltam, mikor 1937-ben, 58 évesen meghalt. Akkor még nem voltak antibiotikumok, semmi se, és egy gennyes epegyulladás hat nap alatt elvitte. Azt kell mondanom, könyörületes volt hozzá a Jóisten, hogy nem érhetette meg azt a borzalmat, ami később jött. Édesanyám nagyon közvetlen ember volt és csupa humor. Föltalálta magát mindig és arról volt nevezetes, hogy a partvisnyéllal is el tudott beszélgetni. Nagyon hiányzik nekem. És rettenetesen hiányzik Gyuri is, a

bátyus. Ő gyönyörűen rajzolt, nagyon szép textileket tervezett és a budapesti Textilipari Szakiskolába járt. De a zsidótörvények miatt nem tudta elvégezni az iskolát, a vége előtt abba kellett hagynia, azután egy nagyon rövid ideig még visszament az Újszegedi Kendergyárba dolgozni, és onnan is vitték el később munkaszolgálatra.